

Scuza

Minchan K., 11 ani,
Gyeonggi-do, Coreea de Sud

Într-o zi, la școală, câțiva dintre colegii mei râdeau de un alt elev spunându-i lucruri jignitoare. Părea distractiv, așa că m-am alăturat lor.

Timp de câteva săptămâni, am râs de el cu prietenii mei.

Câteva săptămâni mai târziu, băiatul mi-a spus cum se simțea. El s-a simțit rănit de cuvintele noastre, deși s-a prefăcut că nu-i păsa că râdeam de el. El a spus că a plâns în fiecare noapte. Aproape că am plâns când mi-a spus. Am vrut să-l ajut și am hotărât să-mi cer scuze pentru ce îi spusese.

Așa că, a doua zi, am mers la el și mi-am pus brațul pe umărul lui. Am spus: „Îmi pare foarte rău că am râs de tine”. El a dat din cap când m-a auzit și ochii săi s-au

umplut de lacrimi. Dar ceilalți copiii încă râdeau de el. Apoi, mi-am amintit ceea ce învățasem la clasa mea de la Societatea Primară: alege ce e drept.

Cu mult curaj, le-am spus colegilor mei: „Nu mai râdeți de el! Știți cât de dificil a fost acest lucru pentru el? Vă rog să vă cereți scuze pentru ce ați făcut și să fiți prietenul lui”.

Dar ei nu voiau să se schimbe atât de ușor. În schimb, s-au înfuriat pe mine și au spus: „Ce s-a întâmplat cu tine deodată? Și tu ai râs de el!”.

Încă mă simțeam rău pentru ceea ce făcusem înainte. Așa că am spus: „Deja i-am spus că îmi pare rău. Vreau ca voi să înțelegeți cum se simte el și să nu mai râdeți de el”.

Unul dintre ei și-a cerut scuze și noi trei am devenit prieteni buni. Câțiva încă râd de el, dar se simte mai bine deoarece ne are pe noi. Voi alege ce e drept ajutând un prieten în nevoie. ●

PROVOCAREA LA BUNĂTATE

Dacă vezi pe cineva nou la școală sau la Societatea Primară, zâmbește și salută.